

ninger imod. De skulle kun blive faa og ikke meget indgribende, ogsaa fordi de Ting, som ellers kunde friste mig, allerede ere optagne af foregaaende Talere.

Det, jeg vil bemærke til de to Ordførere, som begge vare stærkt inde paa Spørgsmaalet om Statens og de forskellige Samfundsklassers eller Velstandsklassers Forhold til den sociale Lovgivning, angaar deres Brug af Statistikken til Støtte for de Raastande, de forfægtede. Særlig det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) leverede nogle statistiske Oplysninger, som skulde bevise, at de velstaaende, eller hvad han nu kaldte dem, havde et mægtigt Luksusforbrug, som godtgjorde, at man meget godt kunde anvende endnu mere af Indtægterne ved Skatter til Fordel for sociale Reforme, og i den Anledning anførte det ærede Medlem med Rubin som Kilde, at der blev indført Silketøjer, Kager og Syltetøjer, Likører og andre Spirituosa, Vine, Vindruer og Parfumer til en Værdi af $10\frac{3}{4}$ Mill. Kr. Det var altsaa Maalestokken for Overklassens Forbrug, og det gav det ærede Medlem Anledning til at drage de Slutninger, jeg nævned.

Jeg skal ganske kort gøre opmærksom paa, at man kan ikke bruge denne Oplysning saadan. Hvad er i det hele Overklassen i vort Land? Vi have ikke nogen egentlig Klassedeling, og vi have ingen Kastedeling. Ved Overklassen maa de Herrer nærmest antages at forstaa Folk af en vis Velstand, og jeg har tidligere gjort det samme ærede Medlem opmærksom paa, at hvis vi sætte Grænsen ved 6,000 Kr. og sige, at de, der have 6,000 Kr. og derover, ere Overklassen, saa er det, som vore statistiske Oplysninger vise, lige knebent nok 1 pCt. af Befolkningen. Men nu kan det ærede Medlem sikkert forstaa ved nærmere Effertanke, at det er ikke denne ene Procent af Befolkningen, der anvender til dette Brug disse $10\frac{3}{4}$ Mill. Kr., medens de 99 pCt. intet forbruger deraf. Tværtimod, Forbruget af disse formentlige Luksusartikler rækker ret langt ned i Befolkningen. Det er et Særkende for Befolkningen i Danmark — og det er ganske heldigt —, at vi have ikke den skarpe Modsetning mellem en overmaade rig Overklasse — lad mig bruge Udtrykket — og et stort fattigt nødlidende Folk, men vi have en jævner Fordeling af Indtægter og Formuer end vistnok de fleste Lande i Verden. Naar vi have kunnet opgøre vor Nationalindtægt saaledes, at vi indtage eller i alt Fald indtog en ret fremragende Plads mellem Europas Lande, laa det ikke i, at der

fandtes et mindre Antal meget store Formuer og et stort Antal besiddelsesløse, men i, at der var meget faa store Formuer, men et ret stort Antal smaa Formuer og Indtægter af nogenlunde rimeligt Omfang.

Det har interesseret mig netop overfor Argumenter af den Slags ved Hjælp af det foreliggende statistiske Materiale at foretage en lille Udregning for denne Overklassens Vedkommende, som er 1 pCt. af Befolkningen. Den har omtrent 15 pCt. af Indtægterne, og jeg er overbevist om, at naar det ærede Medlem vil gaa virkelig til Bunds i det, han anførte, vil han komme til det Resultat, at denne Overklasse bruger 20 eller maaske 25 pCt. af det Beløb, han nævned, saa det bliver et Par Millioner og ikke $10\frac{3}{4}$. Jeg nævner det kun for at advare imod en saadan overfladisk Benyttelse af statistisk Materiale.

Noget rimeligere er et parallelt Eksempel, som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) kom med, idet han vilde godtgøre, at den store Befolkning betalte største Delen af Toldindtægterne for Manufakturvarer, Øl, Brændevin, Kaffe og Sukker. Det er rimeligere, fordi det er Varer, som bruges ret jævnt af hele Befolkningen, og som den mindre velhavende Del bruger mest af, kun fordi den er saa talrig. Men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at man ogsaa der skal være nogenlunde varsom. For det første kende vi fra Toldforhandlingerne, at Tolden paa Manufakturvarer gælder særlig Klæde og, — men noget mindre, — Bomuldsvarer, at den indenlandske Fabrikation vistnok slet ikke eller i alt Fald i ringe Grad er fordyret ved Tolden, og da den store Befolkning væsentligst bruger indenlandske Varer, kommer den til i mindst Forhold at udrede dette Toldbeløb. For Øllets Vedkommende udrede hele den store Afholdsbefolkning og hele den store Del af Mellemstanden, som i Hjemmet almindeligt bruger Hvidtøl og andet skattefrit Øl, intet af Skatten. Og hvad Brændevinen angaar, gælder ganske det samme, at i alt Fald hele Afholdsbefolkningen ikke er med til at udrede Skatten. For Kaffes og Sukkers Vedkommende kan det derimod være rigtigt nok, at Forbruget er jævner fordelt, men hvad man maa huske paa til syvende og sidst, er, at de forskellige Befolkningklasser i Landet ikke skulle udrede Skat i Forhold til den Trang, de have til Støtte af Staten, eller have Støtte af Staten i Forhold til, hvad de yde i Skat. Vi give alle Skat som Statsborgere, og det, vi faa af Staten, staar ikke nødvendigvis i Forhold til det, vi yde.